

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

**D. D. Emanuelis Gonzalez Tellez, In Inclyta Salmanticensi
Academia Collegii Majoris Conchensis Alumni, &
antiquioris vespertinæ Sacrorum Canonum Cathedræ
propriarii Interpretis; in Pinciano Sanctæ ...**

Additis Notis uberioribus ab Historia, & Chorographia

Complectens Librum Tertium

González Téllez, Emanuel

Francofurti Ad Moenum, 1690

Caput XXVII. Idem Conventvensi (a) Episcopo.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-74526](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-74526)

omnibus Christianis in commune debetur, id est, quod sicut in aliis Ecclesiis, ubi Missæ publicæ dicebantur, omnibus Christianis patebat aditus processiois, id est, accessus ad synaxin, cœtum, seu conventum; ita & Julio ut Patrono competere aditus processiois, id est accessus, & facultas procedendi ad synaxin, & Missæ sacrificium audiendum in Ecclesia in propria possessione constructa: notavi enim supra in capit. 4. fideles Ecclesias pro solatio proprio, & familiæ suæ, ut ibi à Presbytero Missæ sacrificium celebraretur. In ea ergo Ecclesia ita constructa concedit Gelasius Patrono aditus processiois, id est facultatem accedendi ad eam synaxis causâ, ut in aliis publicis Ecclesiis omnibus Christianis competit, & debetur: non tamen Patronus potest publicum processum in ea facere, *ex dict. capit. certum*; quia illi tantum aditus patet procedendi ad ipsam Ecclesiam, ut aliis fidelibus in publicis Ecclesiis competit.

9. His animadvertis pro expositione textuum in d. cap. pia mentis, dict. cap. Frigentius, ut ad verba præsentis textus accedamus, nec in eis disertius expressit Alex. III. honorem processiois Patrono debitum; tantum enim ait, pro fundatione Ecclesiæ Patrono honorem processiois servari; sed non exprimit modum, seu formam ipsius honoris, an videlicet, ut eo accedente ad Ecclesiam, cæteri fideles procedant, ut exponebat Hallerius: an verò ut in processiois, seu supplicationibus

publicis locus honoratior illi debeatur; ut omnes repetentes hic, & scribentes de Jure patronatus, congesti à Barbosa in præfenti exponunt. Existimabam ego, Alexandrum III. agnovisse difficultatem veterum Canonum circa hanc processiois prærogativam, & noluisse exprimere id, in quo consisteret aditus processiois; sed tantum honorem processiois Patrono servari debere, juxta veteres Canones statuit. Hodie tamen non est recedendum à communi acceptione horum verborum, & juxta eam interpretationem honoratior locus præstandus est Patrono in processiois, & cæteris actibus in propria Ecclesia, veluti ad thurificationem, pacem dandam, & similia. Illud non omittendum est, quod qui Juspatronatus in aliqua Ecclesia, aut capella acquisivit, non ideo jus sepulture privativè quo ad alios habet, ut docent Barbosa lib. 2. jur. eccl. cap. 10. num. 9. Murga tom. 1. disquisit. tit. 4. disquisit. 11. per tot.

(g) Succurritur. Cap. contra, cum sequent. 16. q. 7. Innocentius III. lib. 3. regestr. 15. egi. 86. Illustrant ultra congestos in præfenti à Barbosa in collect. & select. Ferro Manrique de præced. q. 34. num. 2. Mazius in patrocin. debit. q. 4. num. 5. Solorzanus de jure Indiarum, tom. 2. lib. 2. cap. 24. num. 105. Coita de remed. subsid. remed. 106. ill. 2. Carleval, de judiciis lib. 1. tit. 3. disp. 20. Olea de cess. jur. tit. 3. q. 8. num. 28. Landmeter, de veter. cleric. & mon. cap. 2. lib. 2. p. 1. Canticus in præfenti.

CAPUT XXVI.

Innocentius III. V. Rothomag. (a) Archiep.

PER nostras postulasti litteras edoceri, utrum clericus aliquis ad vacantem Ecclesiam, in qua jus obtinet patronatus, (b) seipsum, si idoneus est, valeat præsentare. Cum igitur nullus se ingerere debeat ad ecclesiasticæ Prælationis officium, inquisitioni tuæ taliter respondemus, quod nullus se possit ad personatum alicujus Ecclesiæ præsentare, quantumcunque idoneus sit, & quibuscunque studii meritis adjuvetur. Datum Romæ, &c. III. Idus Junii, P. N. Anno primo.

NOTÆ.

1. (a) **R**othomagensi. Ita etiam legitur in c. 1. hoc tit. in 3. collect. & in epistolis ipsius Innocentii III. editis à Sileto, fol. 106. De Rothomag. Diœcesi nonnulla adduxi in c. 24. de rescriptis.
2. (b) **Seipsum.** Cap. final. de instit. tum quia tanquam ambitiosus est repellendus, cap. in scripturis 8. q. 1. l. si quomquam, C. de Episc. & Cleric. tum quia inter præsentantem, & præsentatum rea-

lis debet dari distinctio, d. cap. final. de instit. si tamen plures sunt Patroni, potest unus ab alio præsentari, & præsentationi de se factæ consentire. Glossa in cap. consuluit, hoc tit. imò etiam unicus sit, per liberam, & spontaneam institutionem Episcopi ab eo beneficium obtinere, preces emittendo, ut sibi provideat de tali beneficio, ut pluribus relatis docet Barbosa in præfenti, num. 3. Potest etiam Patronus filium proprium præsentare, ut probavi in cap. quia clerici, hoc tit.

CAPUT XXVII.

Idem Conventrensi (a) Episcopo.

CUM propter laicorum discordias non debeat Ecclesiis præjudicium generari, grave ingerimus, & indignum, quod (sicut nostro est Apostolatus referatum) occasione dissensionis, quæ de Jure patronatus vertitur inter eos, Ecclesiæ plus debito remanent Rectoribus viduata, quod in ipsorum grave dispendium noscitur redundare. Verum quia secundum Apostolum instantia nostra communis est omnium Ecclesiarum sollicitudo continua, volentes his, quæ præmissimus, ex debito Pontificalis officii obviare,

f. t. p. A. l. m. quat. si de jurepatronatus quæstio emerferit inter aliquos, & cui competit, infra quatuor menses non fuerit diffinitum, ex tunc Ecclesiam ipsam ap. rem. de persona non differas idonea ordinare: ita quod illi ex hoc non debeat in posterum præjudicium generari, qui jus evicerit patronatus. Datum Later. 3. Januarii.

NOTÆ.

epistolis Innocentii editis à Guillelmo Sirlero, fol. 450. De Conventrensi Diœcesi Angliæ egi in c. 2. de rescriptis, & Commentarium hujus textus dedi supra in cap. eam te.

(a) *Conventrensi.* Ita etiam legitur in tertia collectione, sub hoc tit. cap. 2. & in ipsis

CAPUT XXVIII.

Idem Archid. Cancell. & Decano (a) Altissiodoren. Parisien.

Cum dilectus f. Magister Vv. de Picerei pro seipso, & Magister H. de Fernemaco pro Decano de Ameli pro Ecclesia de Bardevill. invicem litigarent, illis dil. f. G. sanctæ Mariæ in Porticu Diaconum Cardin. concessimus auditorem, in ejus præsentia idem magister proponendo monstravit, quod cum olim ven. f. n. (b) Ostien. Episcopus legationis officio fungeretur in partibus Gallicanis, & Vv. de Montibus insignisset caractere clericali, dil. f. Archid. Carnoten. mandavit, ut Ecclesiam, quam in Archidiaconatu suo primò vacare contingeret, donationi suæ (c) reservare curaret, inhibens, ne alicui conferret eandem, in qua disposuerat eidem Vv. non habenti beneficium providere. Processu denique temporis, cum in morte O. quondam Decani Alneoli Ecclesia de Borovilla vacasset, idem Archidiaconus contra mandatum ejusdem Legati, tam ipsam, quam ipsum Decanatum G. f. n. concessit, qui aliam Ecclesiam in eadem Diœcesi noscitur habere. Quod cum ad prædicti Legati notitiam pervenisset, eos ad suam præsentiam convocavit, & de prudenti consilio Archidiaconi factò cassato, antedictam Ecclesiam sic vacantem præfato Vv. concessit. *Et infra:* Vacante verò quadam præbenda in Ecclesia S. Marci Carnoten. cui ipsum Magistrum G. contingeat de jurepatronatus, Episcopus piâ providentiâ, seu providâ pietate considerans, quod præbenda ipsa, cui cura animarum non erat annexa, magis sæpedito Vv. congrueret, quam eadem Ecclesia de Brachavilla, quæ Pastore assiduo indigebat, Ecclesiam ipsam vacantem eidem Magistro ad præsentationem dicti Archidiaconi, nullo contradicente concessit, & præbendam illam præfato clerico assignavit. Unde ipse magister supplicabat, eandem sibi Ecclesiam confirmari, utpote quam canonicè, ac etiam ad præsentationem veri patroni, se dicebat adeptum. Econtrâ procurator Decani respondit, quod etsi dictus Legatus donationi suæ reservari mandaverit primò in Archidiaconatu Carnoten. Ecclesiam vacaturam; circa tamen prædictam Ecclesiam hoc facere de jure non potuit, quia talis potestas sibi minimè competeat, cum præsentatio clerici ad illam Ecclesiam, non tanquam clerico, sed (d) quasi laico ratione patronatus, non jure Archid. pertineret. Unde cum inhibitionem ipsius ob hoc idem Archidiaconus custodire minimè teneretur, alium ad eandem Ecclesiam de jure potuit præsentare; ac præsentatio ejus debet, ex quo idonea facta est, firma censi. Nos igitur his, & aliis, quæ coram eodem auditore fuere proposita, nobisque relata, fideliter per eundem diligentius intellectis, attendentes, quod etsi præfatus Archid. memoratum Decanum, tanquam laicus ad illam præsentasset; quia tamen ipse Decanus per diœcesanum Episcopum admittus non fuit, sed alius ab eodem Archidiacono præsentatus, à diœcesano fuit Episcopo institutus, juxta statutum bon. m. (e) Alexand. PP. Prædecessoris n. non primus, sed secundus jus est in eadem Ecclesia assequutus, etsi memoratus Archidiaconus præfatum præsentavit Decanum; quoniam in eo, quod tanquam clericus faciebat, suberat jurisdictioni Legati: unde quia postquam idem Legatus donationem ipsius Ecclesiæ sibi decreverat reservandam, ad eam tanquam clericus non potuit quempiam præsentare, præsentationem minùs canonicè factam fuisse decrevimus, & eâ penitus non obstante, concessionem ejusdem Ecclesiæ factam Magistro Vv. altero pronunciamus canonicam extitisse; cassantes nihilominus, quod per Delegatos à suprascripto Archiepiscopo Senon. post ap. ad nos legitimè interpositam extitit attentatum, adjudicantes eidem Magistro præfatum Ecclesiam cum fructibus medio tempore perceptis ex ea,